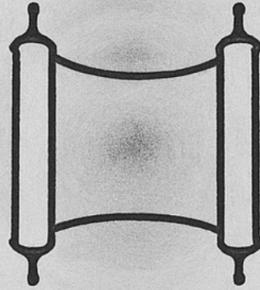

בס"ד

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera**

אַרְדָּה נָא וְגו'

Dedicated To:

טנייה מלכה בת דינה דבורה
דפואה שלמה

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אַרְדָּה נָא וְגו'

Introduction

In this Maamer, the Alter Rebbe explores the mysterious dialogue in Parshas Vayera where Hashem declares, "I will go down now and see whether the cry of Sodom... has come before Me." At first glance, such language seems difficult—surely the Almighty does not “descend” or require investigation to know what transpires in His world. Through profound mystical insight, the Alter Rebbe explains that this verse encodes deep truths about Divine perception, the structure of the Sefiros, and the relationship between judgment and mercy. Hashem’s “descent” represents the transition from strict justice to compassionate evaluation, teaching us how Divine providence operates through layered spiritual systems, and how man, too, must balance discernment with compassion when judging others.

"I will go down now, etc." Behold, "the cry of it" is in the feminine form, and likewise "the coming and I will go down now, etc. Behold, “its cry” (הַכְצַעְקוּתָהּ) is in the feminine form, and likewise the word “coming” (הַבָּאָה) is also feminine; whereas “and they did” (וַיַּעֲשׂוּ) is expressed in the masculine form." And "they did" appears both in feminine and masculine forms.

אַרְדָּה נָא וְגו'. הִנֵּה הַכְצַעְקוּתָהּ הוּא לְשׁוֹן גְּמֻבָּה וְכֹן הַבָּאָה. וַעֲשׂוּ לְשׁוֹן גְּמֻבָּה וְלְשׁוֹן זָכָר.

And also to understand what is meant by "I will go down now and see"—surely Hashem looks from Heaven.

וְגַם לְהִבִּין מֵהוּ אַרְדָּה נָא וְאַרְאָה הֲלֹא מִשָּׁמַיִם הִבִּיט ה'.

However, the explanation of "the cry of it" refers to the cry that rises from the aspect of the Attribute of Judgment, which is the aspect of Kingship called "judgment," as it is said "the law of the kingdom is law," except that it is a soft judgment, as in "A king by justice establishes the land."

אַבְל פְּרוּשׁ הַכְצַעְקוּתָהּ הֵינּוּ הַצָּעֲקָה הַעוֹלָה מִבְּחִינַת מִדַּת הַדִּין שֶׁהִיא בְּחִינַת מִדַּת מַלְכוּת שְׁנִקְרְאָת דִּין דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא רַק שֶׁהוּא דִּינָא רַפִּיא מְלֵךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֲרִיץ.

And thus it says "the cry of it which has come"—as it is written, "in the evening she comes" and "Rachel is coming."

וְזֶהוּ הַכְצַעְקוּתָהּ הַבָּאָה וְכַמּ"ש "בָּעֶרֶב הִיא בָּאָה" "וְרַחֵל בָּאָה".

And the explanation of the matter: first it is necessary to preface the expression found in our Sages—"Revealed and known before Him Who spoke and the world came into being." "Revealed and known" precisely.

וּבִיאור הָעֲנָן הֵנָּה מִתְחַלֵּה יֵשׁ לְהַקְדִּים לְשׁוֹן הַשְּׂגוּר בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה "גְּלוֹי וְיָדוּעַ לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם" גְּלוֹי וְיָדוּעַ דִּינָא.

For behold, the philosophers wearied themselves to grasp the concept of Divine providence over particulars, such as "a person does not so much as bruise his finger below unless it is decreed from Above."

כִּי הִנֵּה הַפִּילוֹסוֹפִים נִלְאוּ לְהַשִּׁיג עֲנָן הַהִשְׁגָּחָה פְּרָטִית כַּגּוֹן "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם לִפְנֵי מַכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה".

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארדה נא וגו**

For it was difficult for them to comprehend how, since He is singular and unique—the One true Being—He could have knowledge of particular things and exercise providence over them, to set His awareness upon many details, for that would seem to imply multiplicity.

דקשה להם פיון שהוא יתברך יחיד ומיוחד אחד האמת ואם כן איך יתכן ידיעת השם יתברך הפרטים והשגחה פרטית לתת דעתו על ענינים רבים שהרי זה בחינת רבוי.

And our Sages intended to resolve this in one statement, when they said: “Revealed and known before Him, etc.” For His knowledge is not like man’s knowledge.

וחזו"ל פיונו לתרץ זה בדבור אחד באמרום גלוי ונדוע לפני כו'. שאין ידיעתו יתברך פדמיון ידיעת האדם.

A person grasps something that was previously unknown; when he knows it, his mind becomes clothed in that knowledge and thought with which he grasps it.

אינה דבר שדעתו השיג הדבר ומתחלה לא ידוע וכשיודע הדבר הרי דעתו מליבשת בדיעה זו ומחשבה זו.

Before knowing, his mind was free—this is a state of change and impression. But Above, His knowledge of all worlds and their details is not such that His mind becomes clothed and contained within them.

שנותן דעתו להשיגה וקודם ידיעתו היתה דעתו פנויה והרי זה בחינת שנוי והתפעלות. מה שאין כן למעלה ידיעתו יתברך שיודע כל העולמות ופרטיהם.

Rather, it is as “revealed and known”—everything is revealed and known before Him automatically, without need for being contained or clothed in the thing to know it.

אין הענין שדעתו מתלבשת ונתפסת בנה אלא על דרך גלוי ונדוע שהכל גלוי ונדוע לפניו יתברך ממילא.

And surely if He gives life and existence to things without clothing Himself within them—by being the encompassing light—how much more so does He know them and their particulars without such investment.

ואין צריך להיות נתפס ומתלבש בדבר לדעת בכל שכן ממה שמחנה ומנהו הדבר שלא על ידי התלבשות בדבר כי אם על ידי היותו סובב כל עלמין.

Therefore, since it is “revealed and known,” their question of multiplicity does not apply—this only applies to human knowledge, which can only know through grasping and being clothed in the known.

וכל שכן קול וחומר שידעת הדבר ופרטיו אינה צריכה להיות על ידי התלבשות ותפיסה בדבר. וכיון שהוא גלוי ונדוע אין שיהי כולל קושיתם שהוא בחינת רבוי.

For this is only in the type of human knowing, which cannot know anything except by its thought being clothed in the known thing.

כי זה אינו רק במין ידיעת האדם שאי אפשר לו לדעת דבר אלא על ידי שדעתו ומחשבתו מתלבשים בידיעת הדבר.

And this is the meaning of “For My thoughts are not your thoughts,” for His knowing is of the type “revealed and known.” (And the wise will understand the subtlety of these matters, for not every mind can bear them.)

ונהו "כי לא מחשבותי מחשבותיכם" כי הוא גלוי ונדוע כו'. והמשפיל יבין דקות הדברים ולא כל מוחא סביל דא.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אֲרָדָה נָא וְגו'**

And behold it is written (Zechariah ch. 4): “These seven are the eyes of Hashem, they roam throughout all the earth.” And it is written (II Chronicles 16:9): “For the eyes of Hashem roam throughout all the earth.”

וְהִנֵּה כְּתִיב (זְכַרְיָהוּ סִימָן ד') "שִׁבְעָה אֵלֶּה עֵינֵי ה' הִמָּה מְשׁוּטָטִים בְּכָל הָאָרֶץ". וְכִתִּיב (דְּבָרֵי הַנְּזִמִּים ב' "ט"ז ט') "כִּי ה' עֵינָיו מְשׁוּטָטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ

We must understand—"roaming" implies that He extends to see and observe through that vision; this seems like a form of clothing within the thing perceived and known.

וְיֵשׁ לְהִבִּין דְּעֵנְנֵי מְשׁוּטָטִים וּמְשׁוּטָטוֹת מְשַׁמְעֵי שְׁנֵימָשְׁפָה לְרֵאוֹת וְלַעֲנֵן הַדְּבָר עַל יְדֵי רֵאִיָּה זֶה וְהָרִי זֶה כְּמוֹ בְּחִינַת הַתְּלַבְּשׁוֹת בַּדְּבָר הַנִּרְאָה וְיָדוּעַ

This appears contrary to the explanation of “revealed and known.” However, the matter is as follows: it is known that within the ten sefirot there are lights and vessels.

וְזֶה לְכַאוּרָה הַפֶּה מִמֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בְּפֶרוֹשׁ גְּלוֹי וְיָדוּעַ. אֲבָל הָעֵנָן כִּי נֹדַע שֶׁבְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת יֵשׁ אוֹרוֹת וְכֵלִים

For the aspects of Chesed and Gevurah are vessels, but the light is an illumination from the Infinite, blessed be He, Who is not of any of these measures at all.

כִּי בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה זֶהוּ בְּחִינַת כְּלֵי אֲבָל הָאוֹר הוּא הָאֵרָה מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא דְּלֹא מִכָּל אֵינֹן מִדּוֹת אֵיחֻד כְּלָל

Only the light becomes clothed in the vessel, which is Chesed and Gevurah and the other attributes called vessels, which limit the light.

רַק שֶׁהָאוֹר מִתְּלַבֵּשׁ בְּכֵלֵי שֶׁהוּא חו"ג וְשֶׁאֵר הַמִּדּוֹת שֶׁהֵן נִקְרָאוֹת בְּחִינַת כְּלֵים שֶׁהֵן מְגַבִּילִים אֶת הָאוֹר

Through them and by means of them the light is drawn to give life to created beings, such that Michael and Gabriel come into being—the camp of Michael receiving from Chesed, and Gabriel from Gevurah.

וּבִהְיוֹתוֹ וְעַל יְדֵיהֶן נִמְשָׁפֵה הָאוֹר לְהִיּוֹת מְחִיָּה נִבְרָאִים בְּעֵלְמָא דְהִנֵּה לְהִיּוֹת הַתְּהוּוֹת מִיכָאֵל וּגְבֻרִיאֵל מִחֲנִנָּה מִיכָאֵל מְקַבְּלִים מִבְּחִינַת חֶסֶד וּגְבֻרִיאֵל מִבְּחִינַת גְּבוּרָה

For this drawing forth could not be from the light itself, only through the vessels—just as silver and gold cannot be given by the soul unless it is clothed in a body, which gives charity through the physical hand.

שְׂאֵי אֲפֻשֶׁר לְהִיּוֹת הַמְּשַׁכָּה זֶה מִהָאוֹר עֲצָמוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי הַכְּלֵים כְּמוֹ שְׂאֵי אֲפֻשֶׁר לְהִיּוֹת הַשְּׁפָעַת כֶּסֶף וְזָהָב מִהַנְּשִׁמָּה אֵלָּא אִם כֵּן מְלוּבָּשֶׁת בַּגּוּף וְנוֹתְנַת הַנְּשִׁמָּה צְדָקָה לְעַנֵּי עַל יְדֵי הַיָּד הַגִּשְׁמִית

And behold, in the same manner, through the vessels of the ten sefirot, there is also the aspect of elevating the merit and liability of every created being.

וְהִנֵּה כְּמוֹ כֵּן עַל יְדֵי הַכְּלֵים דְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת הַעֲלָאת הַזְּכוּת וְחֹב שֶׁל כָּל נִבְרָא

For when a person transgresses, he acquires for himself a prosecuting angel, and a blemish and stain are made in that angel appointed over this matter.

כִּי עַל יְדֵי שֶׁהָאָדָם עוֹבֵר עַבְרָה קוֹנֶה לוֹ קְטִיגוֹר אֲחֻד בְּעֵשֶׂה פָּגָם וְכֵתֵם בְּאוֹתוֹ הַמְּלֶאֱךָ הַמְּמַנֶּה עַל זֶה

For there are angels that receive from one attribute, and others from another, as mentioned above concerning Michael and Gabriel, etc.

כִּי יֵשׁ מְלֶאכִים שֶׁמְּקַבְּלִים מִמֵּדָה זֶה וְיֵשׁ מִמֵּדָה אַחֶרֶת כו' כַּפ"ל בְּעֵנָן מִיכָאֵל וּגְבֻרִיאֵל כו'

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארדה נא וגו'

And this angel raises the matter to a higher angel, until it ascends through the vessels of the ten sefirot of Malchus of Atzilus, which are encllothed within Beriah, Yetzirah, and Asiyah.

ומלאך זה מעלה הדבר למלאך גבוה ממנו עד שמתעלה בכלים דעשור ספירות דמלכות דאצילות המתלבשים בביע"ה

And within the vessel is encllothed the light of the Infinite, blessed be He.

ובתוך הכלי מלובש האור מאין סוף ברוך הוא

Thus, through the vessels, it is elevated to the light of the Infinite, blessed be He, which is encllothed within the vessels of the ten sefirot.

ונמצא על ידי הכלים מתעלה לאור אין סוף ברוך הוא המלובש בכלים דעשור ספירות

Therefore, it is said concerning this, "His eyes roam throughout all the earth," referring to the vessels of the ten sefirot.

ולכן נאמר על זה "עיניו משוטטות" שהוא בחינת הכלים דעשור ספירות

And also the angels who receive from them are called "Masters of the Eyes," and there are also "Masters of the Ears."

וגם המלאכים המקבלים מהם נקראים מארי דעינין ויש מארי דאודנין

They roam throughout the whole earth, as in the saying: "Know what is above you—an eye that sees, etc."

והם משוטטים בכל הארץ כמאמר "דע מה למעלה". "ממה עין רואה כו

And in the vessels, it is fitting to say "roaming," in the sense of being encllothed within the matter.

ובכלים שנה לומר משוטטים בבחינת התלבשות בדבר

And through them and by means of them, the matter is elevated within the aspect of the light encllothed within them from the Infinite, blessed be He.

ובהם ועל ידיהם מתעלה הדבר בבחינת האור המלובש בתוכם מאין סוף ברוך הוא

And this is in the manner of "revealed and known," for this knowledge within the vessels of the ten sefirot—through "His eyes roaming"—is an aspect of "revealed and known" to the light of the Infinite, blessed be He, encllothed within the vessels.

והוא על דרך גלוי ונדוע שידעה זו שבכלים דעשור ספירות שעל ידי עיניו משוטטות היא בחינת גלוי ונדוע לאור אין סוף ברוך הוא המלובש בכלים

For the light itself is truly not of any of these measures at all, even though it is encllothed within the vessel.

כיון שהאור באמת לאו מכל אינון מדות איהו כולל 'אף על פי שמלובש בכלי כו

And this is the answer to the philosophers' question—that this knowledge and providence do not cause multiplicity.

ונהו תירוץ לקושית הפילוסופים שאין ידיעה והשגחה זו גורמת בחינת רבוי

For the providence, in the manner of "His eyes roam," is through the vessels, as explained above.

פי השגחה על דרך "עיניו משוטטות" היא על ידי הכלים כנ"ל

But the knowledge, in the Infinite, blessed be He, Who is encllothed within the vessels—this knowledge and vision of what "His eyes roam" see is of the category of "revealed and known."

אבל הידיעה באין סוף ברוך הוא המלובש בכלים מה שידע ורואה מה ש"עיניו משוטטות" הנה 'ידיעתו' תבאר זה היא בבחינת גלוי ונדוע כו

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארדה נא וגו'**

Gloss: (See Pardes, Gate 88 and Gate 4, Chapter 89 on this topic, and in Zohar Pekudei 252a: “These are the eyes of Hashem—all take supervision,” and see also Raaya Mehemna, Shoftim 244a.)

And it is necessary to understand: since “the eyes of Hashem” are explained as the vessels of the ten sefirot of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah—and the angels—how can it be said that the Creator, blessed be He, requires the mediation of these sefirot to know all created beings?

For surely, “He Who formed the eye, shall He not see?” (Psalms 94:9). Regarding influence and the drawing down of vitality into created beings, it must indeed come through the vessels of the sefirot, for otherwise the creations could not receive it.

But concerning Hashem’s knowledge—His knowing of all beings—it is inconceivable to say such a thing, Heaven forbid. Why, then, must there be “the eyes,” the vessels, roaming, etc.? Surely everything is revealed and known to Him Himself, with far greater intensity, without any mediation of the vessel at all.

The matter, however, is as follows: as it is written, “For Hashem is a G-d of knowledges” (I Samuel 2:3)—there are two levels in knowledge: higher knowledge (daas elyon) and lower knowledge (daas tachton).

Higher knowledge is the aspect of surrounding and encompassing all worlds. There is a form of knowledge through which He knows and sees all, yet that knowledge remains encompassing—it does not spread into the attributes to cause arousal or reaction from what is known or seen.

As in the verse, “He has not beheld iniquity in Jacob” (Numbers 23:21)—not that He does not see at all, but as it says, “He has seen iniquity but did not contemplate it” (Job 11:11).

And as it says, “If you have been righteous, what do you give Him?” (Job 35:7). Of this it is said, “You are too pure of eyes to

הגה"ה (ועין בפרד"ס שער פ"ח ושער ד' פ"ט מענין זה, ובזוהר פקודי רנ"ב ע"א: "ואלין עיני ה' כולהו נטלי אשגחותא כו", עין שם, וברע"א מהימנא פ' (שופטים ד' ער"ה סע"א).

ויש להבין: פנין דפירוש "עיני ה'" הם הכלים דעשר ספירות דאביע"ה והמלאכים, אם כן איך שיך שהבורא יתברך יצטרך לדעת את כל הנבראים על ידי אמצעות העשר ספירות.

והרי היוצר עין הלא יביט בעצמו. דבשלמא לענין ההשפעה והמשכת החיות בנבראים הצריך להיות על ידי הכלים דעשר ספירות, שאלמלא כן לא יוכלו הנבראים לקבל.

מה שאין כן לענין ידיעת השם יתברך, שיודע את כל הנבראים, אין שיך לומר כן חס ושלום. ואם כן למה צריך להיות בחינת העינים שהם הכלים משוטטים כו', דהא בודאי הכל גלוי וידוע לפניו יתברך בעצמו. ביותר שאת שלא על ידי אמצעות הכלי כולל.

אבל הענין כמו שכתוב "פי א-ל דעות ה'", שיש שתי בחינות בדעת: דעת עליון ודעת תחתון.

דעת עליון הוא בחינת מקיף וסובב כל עלמין. הינו, שיש בחינת דעת שיודע ורואה הכל, רק שהדעת הוא בחינת מקיף, דהינו שאינו מתפשט במדות להיות התפעלות מן הדבר שהוא יודע או רואה.

וענין שנאמר "לא הביט אנו בניעקב" – אין הפרוש שלא הביט כלל, אלא כמו שנאמר "וירא אנו ולא" – "התבונן".

וכמ"ש "אם צדקת מה תתן לו". ועל זה נאמר "טהור עינים מראות ברע" – שאין ראיתו הרע. עושה רושם והתפעלות כלל.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אַרְדָּה נָא וְגו'**

behold evil” (Habakkuk 1:13)—meaning that His seeing of evil makes no impression or arousal at all.

For “She slays with her hands” (Proverbs 5:23)—from there is the source of forgiveness and mercy, for no blemish reaches there; it is above the vessels of the ten sefirot.

פי "שְׁמִימִתָּה בְּיָדֶיךָ תִּתְפַּשׂ", וּמִשָּׁם מְקוֹר הַסְּלִיחָה וְהַרְחָמִים שְׂאִין מְגִיעַ שָׁם שׁוּם פָּגָם, וְהוּא לְמַעְלָה מֵהַכְּלִים דְּעֵשָׂר סְפִירוֹת.

Only the blemish, and the resulting reward and punishment, are drawn through the knowledge that extends and spreads within the attributes; this is called lower knowledge (daas tachton).

רק הַפָּגָם וְהַשְׂכָּר וְהַעֲנָשׁ הֵם נִמְשָׁכִים עַל יְדֵי הַדַּעַת הַמִּתְפַּשֵּׁט וְנִמְשָׁךְ בְּמַדּוֹת, וְנִקְרָא דַּעַת תַּחְתּוֹן.

This is the aspect of immanent Divinity—enclothed within the vessels of the ten sefirot of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah.

וְהוּא הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּבַחֲיִנַת מְמַלְא כָּל עֲלָמִין, הֵינּוּ בְּכִלִּים דְּעֵשָׂר סְפִירוֹת דְּאַבְיָע"ה.

Therefore, this form of knowledge is through the “eyes of Hashem,” which are the vessels and attributes; through them comes arousal—reward and punishment—for the blemish reaches specifically the vessels.

וְלָכֵן יְדִיעָה זוֹ הִיא עַל יְדֵי בַחֲיִנַת "עֵינֵי ה'", שֶׁהֵם הַכְּלִים וְהַמַּדּוֹת, שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִמְשָׁךְ הַתְּפַעֲלוֹת שְׂכָר וְעֲנָשׁ, שֶׁהַפָּגָם מְגִיעַ בְּכִלִּים דְּיִיקָא.

But through the knowledge of the higher daas, which is not through the vessels of the ten sefirot—although everything is revealed and known—no arousal or reaction is drawn forth from it.

מֵה שְׂאִין כּוֹן עַל יְדֵי הַיְדִיעָה שְׁבַדַּעַת הָעֲלִיוֹן שְׁלֵא עַל יְדֵי הַכְּלִים דְּעֵשָׂר סְפִירוֹת, אַף עַל פִּי שֶׁהַכֵּל גְּלוּי וְיָדוּעַ – לֹא נִמְשָׁךְ מִזֶּה הַתְּפַעֲלוֹת כּוֹ.

And know that this is indeed the case concerning knowledge and choice: the fact that Hashem knows whether a person will be righteous or wicked does not compel his choice at all.

וְתַדַּע שֶׁכּוֹן הוּא מְעַנְּנֵן יְדִיעָה וּבַחֲרִירָה שְׂאִין הַיְדִיעָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׁנֵה יִהְיֶה צְדִיק אוֹ רָשָׁע מִקְרִיחַת אֵת הַבַּחֲרִירָה כָּלֵל.

How so? Because this knowledge by which Hashem knows everything beforehand is of the level of higher daas, which is not through the vessels of the ten sefirot.

וְאִיךָ הוּא, אֲלֵא לִפִּי שֶׁיְדִיעָה זוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע הַכֵּל מְקוֹדֵם אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה זֶהוּ בְּבַחֲיִנַת דַּעַת עֲלִיוֹן שְׁלֵא עַל יְדֵי הַכְּלִים דְּעֵשָׂר סְפִירוֹת.

For “the eyes of Hashem roam to see the deed that has already been done”—this refers to the level of angels and the vessels of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, in which blemish and stain are caused to the angel, as mentioned above.

דְּהָא "עֵינֵי ה'" מְשׁוּטָטִים לְרֵאוֹת הַמַּעֲשֶׂה שֶׁכָּבַר נַעֲשֶׂה – שְׁנֵה נִרְאָה לְבַחֲיִנַת הַמַּלְאָכִים וְהַכְּלִים דְּבִיעַ"ה שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי זֶה פָּגָם וְכַתָּם בְּמַלְאָךְ כּו', וְכַב"ל.

But the knowledge by which Hashem knows the future and the deeds of man before they are done is not through them at all; rather, that knowledge is from a very lofty level, the level of higher daas.

מֵה שְׂאִין כּוֹן הַיְדִיעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע הָעֲתִיד וּמַעֲשֶׂה הָאָדָם קוֹדֵם שֶׁנַּעֲשֶׂה – אֵינָה עַל יְדֵיהֶם כָּלֵל, כִּי אִם יְדִיעָה זוֹ הִיא בְּמְקוֹם גְּבוּהָ מְאֹד בַּחֲיִנַת דַּעַת עֲלִיוֹן.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אֲרָדָה נָא וְגו'**

And since this knowledge is encompassing, it does not compel choice; man is not affected by it, just as no arousal is drawn even into the upper attributes of Chesed and Gevurah from this knowledge to produce reward and punishment.

ולִהְיוֹת דַּעַת זֶה בְּחִינַת מִקְיָף – אֵינוֹ מְכַרֵּיחַ אֶת הַבְּחִירָה, שְׂאִין הָאָדָם מִתְפַּעֵל מִזֶּה, כְּמוֹ שְׂלֵא נִמְשָׁךְ מִדַּעַת זֶה הַתְּפַעֲלוֹת אֶפְלוּ בַּמַּדּוֹת עֲלִיוּנוֹת הַסֹּד וּגְבוּרָה לִהְיוֹת מִזֶּה שְׂכָר וְעִנָּשׁ כַּנִּלְ

And that there should be reward and punishment—this is specifically through the lower daas, which operates through the vessels and the “eyes.”

וְשִׁיחָה שְׂכָר וְעִנָּשׁ – זֶהוּ דוֹקָא עַל יְדֵי דַעַת תַּחְתּוֹן שֶׁעַל יְדֵי הַכְּלִים וְהַעֵינַיִם.

And see Pardes, Gate 4, Chapter 89, concerning knowledge and choice, where it is written that there is a distinction between knowledge before a person sins—even though he will sin—and after he has sinned, etc.

וְעִין בְּפָרֶד"ס שֶׁעַר ד' פ"ט בְּעִנְיַן יְדִיעָה וּבְחִירָה שֶׁכָּתוּב שְׂשֵׁשׁ חֲלוּק בְּיְדִיעָה קוֹדֵם שֶׁיִּחַטָּא הָאָדָם אַף עַל פִּי שֶׁעֲתִיד לִחַטוֹא, לְאַחַר שֶׁחַטָּא כו', עֵינֵי שֶׁם

According to what has been explained, it is understood that the knowledge before man sins is of the level of higher daas, as mentioned.

וּלְפִי מַה שֶׁנֶּאֱמַר יוֹבֵן כִּי הִיְדִיעָה קוֹדֵם שֶׁיִּחַטָּא – זֶהוּ בְּבְחִינַת דַּעַת עֲלִיוֹן וְכַנִּלְ

And this is the meaning of what is written (Exodus 2:25): “And G-d saw the children of Israel, and G-d knew.” The meaning is not that a new knowledge arose, but that previously it was in higher daas, from which no arousal was drawn to cause punishment for Pharaoh or reward for Israel.

וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפָרָשַׁת שְׁמוֹת וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים – פִּירוּשׁ, לֹא שֶׁנִּתְחַדְּשָׁה הִיְדִיעָה, אֲלָא שֶׁמִּקּוֹדֵם הִתְהַבְּרַת בְּדַעַת עֲלִיוֹן, שְׂלֵא נִמְשָׁךְ מִמֶּנָּה הַתְּפַעֲלוֹת לִהְיוֹת עִנָּשׁ לְפָרֹעַה וְשְׂכָר לְיִשְׂרָאֵל.

And through “And G-d saw,” through the aspect of the “eyes of Hashem” that see the deed once it is done in actuality, then came “And G-d knew”—that is, the drawing forth of lower daas which extends into the attributes, producing reward and punishment.

וְעַל יְדֵי וַיִּרְא אֱלֹהִים – עַל יְדֵי בְּחִינַת "עֵינֵי ה'" לְרֵאוֹת הַמַּעֲשֵׂה כְּשֶׁבָּכַר נַעֲשֵׂה בַּפֶּעַל – עַל יְדֵי זֶה וַיֵּדַע אֱלֹהִים, שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּחִינַת הַדַּעַת תַּחְתּוֹן הַמִּתְפַּשֵּׁט בַּמַּדּוֹת לִהְיוֹת שְׂכָר וְעִנָּשׁ.

And behold, this providence from the aspect of higher daas is that of which it is said, “The eye of Hashem is upon those who fear Him” (Psalms 33:18), and it is written, “Eye to eye they shall see” (Isaiah 52:8).

וְהִנֵּה הַשְּׂגָחָה זֹאת מִבְּחִינַת דַּעַת עֲלִיוֹן – עַל זֶה נֶאֱמַר "עֵינֵי ה' אֵל יִרְאוּ" (תְּהִלִּים ל"ג, י"ח), וְכָתוּב "עֵינֵי (בְּעֵינֵי יִרְאוּ) (יִשְׁעֵיהֶם נ"ב, ח

As explained in the Idra Rabbah (Zohar III, 130a), regarding Yosef the Righteous, who merited this level: “A fruitful bough by a well; daughters stride upon the wall” (Genesis 49:22)—he merited it through “And Yosef sustained them,” as it says, “He who has a good eye will be blessed, for he gives of his bread to the poor” (Proverbs 22:9).

וְכַדְפִּירֵשׁ בְּאֲדָר"א רַבָּה דַּף ק"ל ע"א, דְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק זָכָה לְזֶה, וְזֶהוּ "בֵּן פֶּרֶת עַלֵי עֵינֵי", וְזָכָה לְזֶה עַל יְדֵי "וַיִּכְלֶל יוֹסֵף", וְזֶהוּ "טוֹב עֵינֵי הוּא יִבְרָךְ כִּי נָתַן מִלֶּחֶמוֹ לְדָל" עֵינֵי שֶׁם

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארדה נא וגו**

From this we understand that in the sin of Sodom, wherein they corrupted this very aspect, they were thereby prevented from receiving the revelation of this supernal level which sweetens all judgments—the level of “abundant kindness.”

ומזה יובן דבעון סדום שפגמו בנה – על פן נמנע מהם גלויי בחינה עליונה זו הממתקת כל הדינים, 'בחינת "ורב חסד" כו

(End of the Gloss):

(על פן הגה"ה):

And behold, in the Zohar (Saba of Mishpatim, 107a) it explains the verse “His eyes roam” (Zechariah 4:10): “These are the feminine ones,” and “they roam” (2 Chronicles 16:9): “These are the masculine ones.”

והנה הוא בזהר בסבא דמשפטים דף ק"ז ע"א פירש מה שכתוב "עיניו משוטטות" – אלו נוקבין, ומה שכתוב "המה משוטטים" – אלו דכורין.

Likewise, in Zohar Vayechi (245a) it explains that “they roam” refers to those engaged in the adornments of the Shechinah below, meaning that there are angels from Zeir Anpin and angels from Malchus.

וכן הוא בזהר ויחי דף רמ"א ע"א, שפירש "משוטטים" – הם בתקוני שכינתא לתתא כו', הנו פי יש מלאכים שהם מזעיר אנפין, ויש מלאכים שהם ממלכות.

As explained by the RaMaK in reference to Zohar, beginning of Parshas Shemos (4a), on the verse “A man and his household came.” He writes that “the man” refers to Tiferes and “his household” to Malchus—thus, there are angels from Zeir Anpin and angels from Malchus.

כמו שכתב הרח"ו על מה שאמר הזהר ריש פרשת שמות דף ד' ע"א בענין "איש וביתו באו", וזה לשונו: נ"ב – תפארת ומלכות, ורצונו לומר המלאכים שמן הזעיר אנפין והמלאכים שמן המלכות, עד כאן לשונו של המקומן.

And the angels engaged in the adornments of the Shechinah are of the level of Malchus of Atzilus, which is called “feminine.”

והמלאכים שהם בתקוני שכינתא – היא בחינת מלכות דאצילות, הנקראת נוקבין.

As the Zohar states (245a) on the verse “Daughters stride upon the wall” (Genesis 49:22): “Daughters stride”—it should have said “stride,” in the masculine! But it refers to that ‘eye’ mentioned above—what is that eye? The Eye of Judgment (Ayin Mishpat)...”

וכמו שאמר הזהר דף רמ"ז ע"א בפירוש "בנות צעדה עלי שור": "בנות צעדה" – צעדות מבעי ליה! אלא ההוא עין דכתיב לעילא, ומאן איהו? "עין משפט" כו', ואיהו עין צעדה ופסעה למיטל בנות לתקונהא.

That is, “daughters stride” refers to the feminine aspect, not “sons,” for the providence that extends through the ten sefirot of Malchus of Atzilus—called “the Eye of Judgment” (as in the verse “A king by justice establishes the land”)—is drawn and en clothed within the angels, called “daughters,” which are the feminine forces.

והינו "בנות צעדה" ולא "בנים", שהשגחה הנמשכת על ידי העשר ספירות דמלכות דאצילות – שהיא בחינת "עין משפט", דכתיב "מלך במשפט יעמיד ארץ" – היא נמשכת ומתלבשת במלאכים הנקראים "בנות", שהם בחינת נוקבין.

And this is the meaning of “Daughters stride”—that Malchus strides upon the “daughters,” to see and oversee the deeds of

ונהו "בנות צעדה", שהמלכות צועדת על הבנות עלי שור, לראות ולהשגיח מעשה התתונים, ועל זה נאמר "עיניו משוטטות" – לשון נקבה.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארדה נא וגו'**

those below; concerning this it is said, "His eyes roam"—in the feminine form.

And this is the meaning of "The cry of it which has come to Me" (Genesis 18:21)—in the feminine form—referring to the aspect of Malchus, called "the law of the kingdom," which raises the blemish through the angels that derive from Malchus and the vessels of the sefirot of Malchus, up to the Infinite, blessed be He, Who is en clothed in the sefirot of Atzilus.

וזהו "הפצצקתה הבאה אלי" – לשון נקבה – שהיא בחינת מלכות, שנקראת "דינא דמלכותא", והיא העלאת הפגם על ידי המלאכים שמבחינת מלכות, והכלים דעשר ספירות דבחינת מלכות, "הבאה אלי" – לאין סוף ברוך הוא המלוכש בעשר ספירות דאצילות.

Therefore, it says, "I will go down now and see," through the attribute of Chesed—for it is known that Zeir Anpin is predominantly Chesed, the "countenance of the King that shines." This is the meaning of "the eyes of Hashem, they roam" (in the masculine), referring to the masculine aspect, Chesed.

ועל זה נאמר "ארדה נא ואראה" על ידי מדת החסד, וכבודע שזעיר אנפין רובו חסדים, "אנפוי דמלכא נהירין" – שהוא מה שנקרא "עיני ה' המה משוטטים" – לשון זכר, שהם בחינת דכורין, שהוא בחינת חסד.

And "I will see whether the cry of it..."—perhaps, through the attribute of Chesed, a merit will be found for them.

"ואראה הפצצקתה כו'" – שאולי על ידי מדת החסד ימצא להם זכות.

And as explained in the Idra Zuta (293b), the aspect of providence through "His eyes roam" (in the feminine form) is the aspect of judgment, while the providence through "the eyes of Hashem, they roam" (in the masculine) is the aspect of mercy, etc., as mentioned there.

וכמו שמבואר באדר"א זוטא דף רצ"ג ע"ב שבחינת השגחה על ידי בחינת "עיניו משוטטות" לשון נקבה הוא בחינת דין, והשגחה שעל ידי בחינת "עיני ה' המה משוטטים" הוא בחינת רחמים כו', עיין שם.

And the matter is similar to what is written: "And the congregation shall judge, and the congregation shall save" (Numbers 35:24–25)—a congregation that judges, and a congregation that saves.

והענין הוא עדמותה כמו שנקרא "ושפטו העדה והצילו העדה" – עדה שופטת ועדה מצלת.

For in every matter, one can find both merit and liability. Therefore our Sages said: "I disqualify myself to judge a Torah scholar, for he is dear to me as my own self, and no man sees guilt in himself."

לפי שבכל דבר יוכל ללמד זכות וחוב. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה: "פסילנא ליה לצורכא מרבנן לדינא – דחביב עלי כגופאי, ואין אדם רואה חוב לעצמו."

For although he may truly be liable, he does not see guilt in himself—because of the closeness and affection, he finds reason to argue merit.

הרי אף על פי שהוא חביב באמת, אינו רואה עליו חובה, שמממת קירוב הדעת והחיבה מוצא מקום ללמד זכות.

But regarding one who is not as dear to him, he would judge strictly, as it says, "Every inclination of the thoughts of his heart was only evil continually" (Genesis 6:5).

מה שאין כן למי שאינו חביב עליו כל כך, הנה מלמד חובה, וכמשפטיב "וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום".

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
ארצה נא וגו'**

And through this came, “And Hashem said: I will blot out man” (Genesis 6:7)—for because his inclination was only evil, judgment was drawn to condemn.

ועל ידי זה נמשך 'ויאמר ה' אמתה את האדם" – כי מתמת זה שיצר מחשבות לבו רק רע, נמשך ללמד חובה.

But later, in Parshas Noach, it says: “And Hashem said to His heart: I will not again curse the ground for man’s sake, for the inclination of man’s heart is evil from his youth” (Genesis 8:21).

ואחר כך בפרשת נח כתוב "ויאמר ה' אל לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר". לב האדם רע מנעורי.

From this same reasoning—that the inclination of man’s heart is evil—He now found reason to judge favorably, that He would no longer curse the earth for man’s sake.

הרי שמסברא זו עצמה – שיצר לב האדם רע – מצא ללמד זכות שלא יוסיף לקלל את האדמה בעבור האדם.

This is because of the revelation of the attribute of Chesed, through “And Hashem smelled the pleasing aroma” (Genesis 8:21), from Noach’s offering, which drew down a revelation of Chesed to argue merit.

והינו לפי שהיה גלוי מדת החסד על ידי "וירח ה' את ריח הניחוח", שבקרבן שהקריב נח המשיך גלוי מדת החסד ללמד זכות.

With that same reasoning, which at first led to judgment through the attribute of Gevurah, he now found merit through Chesed.

ובזו הסברה עצמה, שנמשכה תחלה ללמד חובה על ידי מדת הדין, עכשו המשיך גלוי מדת החסד ללמד זכות.

And this is the difference between the two types of providence mentioned above (see elsewhere on the verse “to do what is right in the eyes of Hashem your G-d”).

ונהו ענין החלוק בין שתי בחינות השגחות הנ"ל (ועמו"ש במקום אחר על פסוק "לעשות הישר בעיני ה'") אלקיך.

And this is the meaning of “I will go down now.” For “its cry” refers to that which rises from below to above—Gevuros and returning light.

ונהו פירוש "ארצה נא", כי "צעקתה" – היא הבאה מלמטה למעלה, שהוא בחינת גבורות ואור חוזר.

Therefore it says “I will go down now”—a descent from above to below, meaning the direct light of Chesed, to supervise with Chesed and to seek merit.

ולזה נאמר "ארצה נא" – לשון ירידה, הוא מלמעלה למטה, דהיינו בחינת אור ישר שהוא בחינת חסד, להשיג במדת החסד ללמד זכות.

And “I will see whether the cry of it... they have done”—meaning, if their sin is so great that even through Chesed no merit can be found, then destruction will follow; but if not, perhaps through Chesed merit will be found.

"ארצה הפצעקתה כו' עשו" – דהיינו אם עונם גדול מנשא כל כך עד שגם על פי החסד לא יוכל למצא זכות – אז פלה; ואם לאו, אולי על ידי החסד יוכל ללמד זכות כו'.

And as it says in the Midrash (Bereishis Rabbah 50:10), “I will go down now” means from the Attribute of Mercy to the Attribute of Judgment; and in the Zohar (105b): “I will go down now” means from the level of Mercy to the level of

ונהו שנאמר במדרש "ארצה נא" – ממדת רחמים למדת דין; ובזהר דף ק"ה ע"ב "ארצה נא" – מדרגת דרומי לדרגת דינא, רצונו לומר להמשיך רחמים ממדת רחמים אל בחינת מדת הדין, ו"ארצה" כו'.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אַרְדָּה נָא וְגו'**

Judgment—to draw mercy from the Attribute of Mercy into the Attribute of Judgment; and “I will see,” etc.

And behold, Rashi explains in the Chumash on the verse “I will go down now” (Genesis 18:21) that it teaches the judges not to issue a verdict in capital cases except by actual sight.

The concept is as follows: It is written in the Tikkunei Zohar that “these ten Sefiros proceed in order—one long, one short, and one intermediate.”

Meaning: the ten Sefiros are divided into three lines—right, left, and center.

The right line—Chochmah, Chesed, and Netzach—is called “one long” because Chesed extends and spreads further.

For kindness (Chesed) is shown both to the poor and to the rich; thus, Chesed extends more broadly than compassion (Rachamim), which applies only to one who is suffering.

The left line—Gevurah, Hod, and Binah—is called “one short,” for it is drawn only toward one who is truly deserving.

And the middle line—Daas, Tiferes, and Yesod—is called “intermediate,” for it extends mercy to one upon whom compassion should be aroused.

Now, there is both sight and hearing. Sight extends from Chochmah—the right line; and hearing, from Binah—the left line.

As is known from the matter of Reuven and Shimon—Reuven (“seeing”) corresponds to Chochmah, and Shimon (“hearing”) to Binah.

Therefore, sight is from above to below, while hearing is from below to above—for sound and speech ascend into the ear of the listener.

Consequently, sight extends lower than hearing, for sight perceives a physical thing, whereas hearing apprehends only sound and speech.

וְהָנָה רִשׁ"י פִּירֵשׁ בְּחֻמָּשׁ "אַרְדָּה נָא" – לְלַמֵּד לַדִּינָיִם
שֶׁלֹּא יִפְסְקוּ דִינֵי נַפְשׁוֹת אֲלָא בְּרֵאֵינָהּ.

וְהַעֲנֵנוּ דְאִיתָא בְּתִיקוּנֵי הַזֹּהַר: "וְאֵלֵינוּ עֲשֹׂר סְפִירוֹן –
"אֵינֻנוּ אֲזֵלִין כְּסֻדְרוֹן, חֵד אֲרִיזָה וְחֵד קִצִּיר וְחֵד בֵּינוֹנֵי

פִּירוּשׁ: כִּי הָעֲשֹׂר סְפִירוֹת נִחְלָקוֹת לְשִׁלְשָׁה קוּיִם –
קוֹ הַיְמִינִי, קוֹ הַשְּׂמָאלִי, וְקוֹ הָאֲמֻצְעִי

קוֹ הַיְמִינִי – חֻכְמָה, חֶסֶד, וְנִצְחָה – נִקְרָא "חֵד אֲרִיזָה",
כִּי הַחֶסֶד נִמְשָׁךְ וְנִתְפָּשֵׁט יוֹתֵר

שֶׁהָרִי גְמִילוּת חֻסְדִּים – בֵּין לַעֲנִיִּים בֵּין לַעֲשִׂירִים –
הָרִי שֶׁהַחֶסֶד מִתְפָּשֵׁט יוֹתֵר מִהַרְחָמִים, שֶׁעַל הָעֲשִׂיר
אֵין שִׁיבָה רַחֲמָנוּת כִּי אִם עַל הָעֲנִי

וְקוֹ הַשְּׂמָאלִי – גְבוּרָה, הוֹד, וּבִינָה – נִקְרָא "חֵד
קִצִּיר", שֶׁאֵינוֹ נִמְשָׁךְ אֲלָא לְמִי שֶׁהוּא הַגּוֹן בְּיוֹתֵר

וְקוֹ הָאֲמֻצְעִי – דַּעַת, תְּפָאֲרָת, וְיִסוּד – נִקְרָא
"בֵּינוֹנֵי", שֶׁמֵּרַחֵם עַל מִי שֶׁנִּפְלַע עָלָיו רַחֲמִים

וְהָנָה יֵשׁ רֵאֵינָה וְשִׁמְיעָה – הָרֵאֵינָה נִמְשָׁכֶת מִבְּחִינַת
חֻכְמָה, קוֹ הַיְמִינִי; וְהַשְּׁמִיעָה – מִבְּחִינָה, קוֹ הַשְּׂמָאלִי

וְכַנּוּדָע מַעֲנֵנוּ רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן – שֶׁרְאוּבֵן בְּחִינַת רֵאֵינָה
(חֻכְמָה), וְשִׁמְעוֹן בְּחִינַת שְׁמִיעָה (בִּינָה)

וְלִכּוֹן הָרֵאֵינָה הִיא מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְהַשְּׁמִיעָה מִלְמַטָּה
לְמַעְלָה, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת מִתְעַלּוֹת וְנִכְנָסוֹת בְּאָזְנוֹ הַשּׁוֹמֵעַ

וְלִזְזָה גַם כֵּן הָרֵאֵינָה נִשְׁפָּלֶת לְמַטָּה יוֹתֵר מִהַשְּׁמִיעָה,
שֶׁהָרִי הָרֵאֵינָה רוֹאֶה דָּבָר גְּשָׁמִי, מֵהַ שֶׁאֵין כֵּן הַשְּׁמִיעָה
– אֵינָה אֲלָא קוֹל וְדַבּוּר

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
אַרְדָּה נָא וְגו'

For sight derives from the level of “one long”—Chochmah, the right side; as is known, “the foundation of Abba (Chochmah) extends lengthwise.”

פִּי הָרְאִיָּה הִיא מִבְּחִינַת "חַד אֲרִיָּה", וְכַנּוּדָע שֶׁ"יְסוּד
 'אַבָּא אֲרִיָּה' כּו

Therefore, the verse says, “I will go down now and see”—for “its cry that comes up” refers to the aspect of hearing, which is from Binah, ascending from below to above, the left line; while “I will go down and see” refers to sight, the right line—Chesed.

וְזֵהוּ מֵה שְׁנֵאמַר "אַרְדָּה נָא וְאֲרִאָה", פִּי "פִּי
 הַצִּעֲקוּתָהּ הַבָּאָה" – הוּא כְמוֹ בְּחִינַת שְׂמִיעָה שֶׁהִיא
 מִבִּינָה, לְכַף הִיא הַבָּאָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, וְהִיא בְּחִינַת
 קוּ הַשְּׂמֵאל; אָבֵל "אַרְדָּה נָא וְאֲרִאָה" – בְּבְחִינַת
 'רְאִיָּה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲסָדִים כּו

[NOTE Summary

The Alter Rebbe begins by referencing Rashi, who interprets “I will go down now” as a lesson for human judges—that they must not issue capital verdicts without clear sight and direct evidence. This literal explanation mirrors a higher mystical dynamic. The Alter Rebbe cites the *Tikkunei Zohar*, which describes the ten Sefiros as arranged along three lines: **right**, **left**, and **center**—corresponding respectively to the Divine attributes of **Chesed (kindness)**, **Gevurah (severity)**, and **Tiferes (balance)**.

The right line, containing Chochmah, Chesed, and Netzach, is called “*one long*,” because kindness extends generously and indiscriminately, reaching both rich and poor alike. The left line, composed of Binah, Gevurah, and Hod, is “*one short*,” since it flows only toward those truly worthy. The middle line—Daas, Tiferes, and Yesod—is “*intermediate*,” mediating between these extremes, awakening compassion where it is due.

From this framework emerge two modalities of perception—**sight** and **hearing**. Sight stems from *Chochmah* on the right side; hearing arises from *Binah* on the left. Just as sight perceives directly from above to below, hearing works in reverse, rising from below upward, as the words and sounds ascend into the ear of the listener. Thus, seeing represents the flow of light from on high—the expansive illumination of Chochmah and Chesed—while hearing symbolizes ascent, introspection, and the stirring of understanding from below—the quality of Gevurah and Binah.

With this, the Alter Rebbe explains the inner meaning of Hashem’s words: “*I will go down now and see*.” The “cry that has come up” represents the voice of severity—the prayers, suffering, or corruption that rise upward from the lower realms, tied to Gevurah and Binah, the left side. Hashem’s “descent to see” expresses His drawing forth of compassion—the downward flow of *Or Yashar*, direct light, from the right side of Chesed. Through this Divine “descent,” judgment is not abandoned but softened, infused with kindness that seeks merit within even the most fallen.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayera
 אַרְרָדָה נָא וְגו'

When Hashem says, *"I will see whether their cry is as it has come up"*, it signifies the moment of Divine discernment: whether the sin of Sodom was beyond redemption, such that even through Chesed no justification could be found. "And if not,"—perhaps through mercy—a path of leniency could still be uncovered.

This delicate balance between seeing and hearing, Chesed and Gevurah, defines the essence of Divine providence: a system where justice is informed by compassion, and where even judgment serves the ultimate purpose of kindness.

Practical Takeaway

The Alter Rebbe's teaching reveals that Hashem's "descent" is not about physical motion but moral calibration—a model for human empathy and balance. Just as Hashem tempers judgment with mercy, so must we strive to perceive others not through rigid hearing (responding only to what reaches our ears), but through compassionate "seeing"—looking deeper to discern potential good. A person who lives with this perspective judges others favorably, softens conflict, and imitates the Divine way of transforming strictness into grace.

In our daily lives, this means approaching others' faults as opportunities for compassion, not condemnation—seeking to understand the pain beneath the action, to "descend" with empathy before rendering judgment. In doing so, we align our inner structure with the Divine pattern of the Sefiros: harmonizing intellect, emotion, and compassion.

Chassidic Story

Once, a poor farmer came to the Alter Rebbe weeping that his neighbor had slandered him, causing great harm to his reputation. The man demanded justice. The Alter Rebbe listened intently, then asked, "Tell me—have you ever spoken harshly about him?" The farmer hesitated, then admitted that in anger he too had once spoken ill of the neighbor. The Rebbe smiled gently and said, "Then you both have cried out, and your voices have risen before Heaven. Now it is my task to 'go down and see'—to seek the kindness that lies beneath both cries." He then mediated between the two until peace was restored.

This, said the Alter Rebbe, is the true meaning of *"I will go down and see"*—not to punish, but to descend into the human condition, to find within its noise the glimmer of Divine compassion that restores harmony to all sides.

END NOTE]